

DAGENS NYHETER.

SÖNDAG 8 MARS 2020 ● SVERIGES STÖRSTA MORGONTIDNING ● GRUNDAD 1864 ● PRIS 47 KRONOR

Foto: Thomas Karlsson

Romandebut. Efter hatet får Gina Dirawi för första gången styra sin egen berättelse. Kultur 6-11

Miljonfusket – anhöriga får avlidnas pensioner

Myndigheten tvingas skärpa kontrollen av utbetalningar

Nyheter. Varje år upptäcker Pensionsmyndigheten fusk och stoppar utbetalningar för 100 miljoner kronor.

På senare tid har de stärkt kontrollen av en ny grupp: anhöriga som fortsätter ta ut pension trots att deras släktingar avlidit i utlandet.

Under 2019 har Pensionsmyndigheten konstaterat felaktiga utbetalningar till avlidna pensionärer utomlands i cirka tio fall på totalt 1,9 miljoner kronor.

Beloppen varierar mellan 10 000 och 500 000 kronor i de enskilda ärendena.

– Om ingen lämnar in ett dödsfallsintyg fortsätter utbetalningarna för pensionen att sättas in på ett konto som anhöriga kan ta del av. Det är oftast via anonyma tips som vi får reda på det här, säger Karl-Magnus Nilsson, chef på enheten för utbetalningskontroller på Pensionsmyndigheten.

Sidan 16

Megamarch i Chile på kvinnodagen

Världen. Mer än en miljon kvinnor väntas demonstrera i Chiles huvudstad Santiago på Internationella kvinnodagen idag. Det lär bli den största feministmanifestationen någonsin i Latinamerika. ”Vi har en historisk chans att bli hörda”, säger Lisa, 28. Sidorna 18-19

Peter Wolodarski: Den lama svenska reaktionen på det nya coronaviruset väcker oroande frågor.

Söndagskrönikan, sidan 4

Foto: Magnus Hallgren

Anna Kinberg Batra
Studie: Skämtande kvinnor kan straffas

Jobb. Humor är en välkänd framgångsfaktor. Samtidigt visar forskning att kvinnor som skämtar riskerar att framstå som oseriösa. Moderaternas förre partiledare Anna Kinberg Batra, som skämtade om lantisar i tv, vet allt om vilket genomslag humor kan få. Sidorna 28-29

Frida Karlsson
Skidbytet som knäckte Johaug

Sport. Den norska skiddrottningen Therese Johaug var på väg mot en överlägsen hemmaseger på tremilen i Holmenkollen.

Då bytte Frida Karlsson skidor och tog sig förbi Johaug på upploppet och ordnade en skrällseger. Sidan 33

Foto: Privat

Hon fick inte fylla fyra

DN granskar. Hon kallades Lilla hjärtat och levde i tre år i ett familjehem. En dom i kamrarrätten ändrade allt. Nu är hon död. ”Hur kan barnets bästa vara att ryckas upp från sin trygghet?”, undrar familjehemsmamman Melinda Jacobs. | Nyheter 6-12

7 388101 004701

DN granskar.

Så svek samhället flickan som kallades Lilla hjärtat

Beskedet om att flickan som kallades Lilla hjärtat skulle flytta från familjehemmet kom som en chock. "Hur kan det vara ett barns bästa att ryckas upp från all sin trygghet och sin familj?" säger Melinda Jacobs, familjehemsmamman.

LVU reglerar tvångsomhändertagande av unga under 18 år. Grund för omhändertagande kan vara dåliga hemförhållanden eller den unges eget beteende.

Flickan som föds i april 2016 har abstinens. Hon är nio dagar gammal när mamman lämnar henne till barnmorskorna och går därifrån.

Samhället beskyddar flickan och ger henne ett kärleksfullt hem att växa upp i.

Sedan tvingar svenska myndigheter den friska och glada flickan in i en uppslitande separation från dem hon kände som sina föräldrar, sina systrar.

Hon kallades Lilla hjärtat. Hon fick inte fylla fyra.

Text: **Josefin Sköld** Foto: **Paul Hansen**

Foto: Privat

När Melinda Jacobs svänger in framför den röda träkåken i Finspång får hon omedelbart syn på flickan. Hon ligger invirad i en tunn filt i jourmammans armar, de står redan på farstubron och väntar på henne. Flickan har en lila och rosa sparkdräkt i den näst minsta storleken. Melinda springer, det är i alla fall så hon minns det.

Bebisen hon får i famnen väger bara strax över fyra kilo, sju veckor och sex dagar in i livet.

Socialtjänstens handläggare kallar henne Lilla hjärtat.

Melinda Jacobs tar emot bebisen. Nu känner hon ett fjuntigt litet huvud mot bröstet. De går in i huset. Melinda Jacobs byter hennes blöja, ger henne mjölkersättning ur en nappflaska. På ett ögonblick känns flickan som hennes dotter och hon lovar tyst att skydda henne från allt och hela världen. Ingen ska någonsin få göra henne illa.

Två år, nio månader och 13 dagar senare ska en dom i kammarrätten i Jönköping skilja dem åt för alltid.

Då har flickan tio månader kvar att leva.

Hennes död väcker frågan: Sätter svensk lag barnets bästa främst?

● ● ●

Strax efter att flickan föds blir hennes personuppgifter sekretessbelagda. Hennes pappa anses utgöra ett sådant hot mot henne att var hon finns, och hos vem, måste hållas hemligt. När hon bara är några veckor gammal beslutar förvaltningsrätten att omhänderta henne enligt **LVU, Lag med särskilda bestämmelser om vård av unga**.

I domen berättas om dagen då flickan kom till världen.

"Anmälan inkommer i samband med förlossningen då flickans far är upprörd och hotfull. Han har med sig egenköpt lustgas som han inhåller inför personalen. När verksamhetschefen försöker lugna honom blir denne hotad. Vakt får tillkallas för att avhysa honom. Avdelningen får hållas låst under den tid mamman vårdas där."

Socialtjänsten vill placera mamman och dottern i ett skyddat boende.

Det slutar med att mamman åker hem från BB utan flickan, som då är nio dagar gammal.

Efteråt hävdar mamman att hon motsatt sig alla former av tvångsvård av dottern.

I domstolshandlingar från förvaltningsrätten tecknas bilden av en familj svårt präglad av missbruk och psykisk ohälsa. Flickan föds med abstinens.

Pappan: impulsiv, ångestattacker, kognitiv nedsättning. Beroende av bensodiazepiner. Han tycks nära ett hat mot myndigheter. Sedan år 2000 förekommer han i flera avsnitt i belastningsregistret: En rad narkotikabrott, hot mot tjänsteman, våldsam motstånd, olaga hot, brott mot knivlagen.

Föräldrarnas missbruk fortsätter efter att de lämnat bort flickan.

Han är farlig, säger polisen om pappan när han grips tillsammans med flickans mamma bara en dryg månad efter dotterns födelse, våren 2016. Mamman har fentanylplåster i väskan, enligt socialnämndens utlåtande. Under en husrannsakan i lägenheten hittar polisen cannabis och "ett stort antal tabletter". Pappan döms senare till ett år och två månader i fängelse för grovt hemfridsbrott och grovt vapenbrott.

I kontakterna med socialtjänsten upplevs pappan så hotfull att kommunen måste anlita en vakt när han ska vara med på möte.

När flickans äldre bror omhändertas enligt LVU vittnar pojken om att pappan tvingat honom att sova i en plastpåse. "Han uppfattas som lättad när socialtjänsten talar om att han inte behöver träffa honom mer", skriver nämnden.

Mamman: svår depression och ångest, äter dämpande mediciner. Hon försvarar pappan. I förvaltningsrätten säger hon att vreden, de aggressiva utbrotten, aldrig går ut över barnen i familjen. De riktas bara mot myndighetspersoner.

Det tycks inte finnas någon tvekan i förvaltningsrättens beslut: "Förhållandena medför en påtaglig risk för att flickans hälsa och utveckling skadas", står det i domen.

Lilla hjärtat sveps in i sekretess.

● ● ●

I Vadstena, precis där Östgötaslättens gröna åkrar tar slut och 60-talsområdet med vita och bruna villor tar vid, ligger flickans nya hem.

Det är försommaren 2016. I dörren till en vit tegelvilla väntar en ny familj, ett familjehem: en mamma, en pappa och tre förväntansfulla systrar. De har längtat. Och flickan tycks törsta efter trygghet och närhet, berättar Melinda. Hon bär omkring henne i en bärsjal de första månaderna.

– Precis som när jag var nybliven mamma åt mina andra döttrar var jag väldigt uppmärksam på allt hon gjorde, jag vakade på nätterna och kontrollerade att

NYHETER

DN granskar.

Flickans rum i Vadstena står fortfarande orört. "Det känns som att vi sviker henne om vi tar bort allt", säger flickans näst äldsta syster Savannah.

"Hennes sårbarhet syntes inte, men den fanns alltid där. Alla hon mötte ömmade för henne, även om de inte kände till hennes bakgrund"

Lasse Lundberg, flickans familjehemspappa

hon andades, att hon hade det bra. Det var precis samma instinkter som väcktes. Jag bar henne i sjalen för att hon skulle känna att jag alltid fanns hos henne, att jag var hennes mamma. Hon bodde på min kropp den första tiden, säger Melinda Jacobs.

Lilla hjärtats stora blå ögon följer storasystrarna genom huset. De lockar fram några av hennes första riktiga skratt, de håller hennes händer när hon tar sina första steg.

När flickan och hennes yngsta storasystrar, två år äldre Vendla, ska somna pillar de med varandras fingrar. Två sömnrufsiga, alltid nära.

– Hon blev en naturlig del av vår familj direkt. Vi stod lik-som här med hjärtat på vid gavel, säger Melinda.

Lasse Lundberg, Melindas man och flickans familjehemspappa, försöker till en början hålla tillbaka sina känslor. Han är rädd att flickan ska tas ifrån dem. Men familjen ges hela tiden lugnande besked. Det är en uppväxtplacering, får de höra. Chanserna att hon ska få stanna kvar hos familjen för alltid verkar goda. Så småningom skingras även Lasses tvivel.

Lasse och Melinda i den rosa vardagsrumssoffan. De kan fortfarande höra små plattfota steg genom rummen.

De kommer fort, *ta ta ta ta ta*.

Favoritklänningen i rosa tyll hänger kvar på garderoben i hennes rum.

"Hon var sensitiv", säger Lasse. Hennes sårbarhet syntes inte, men den fanns alltid där. Alla hon mötte ömmade för henne, även om de inte kände till hennes bakgrund.

– Hon hade den inverkan på folk: att de ville ta hand om henne, säger Melinda Jacobs.

Mormor, morfar, kusiner, förskolefröken Britt – Lilla hjärtats värld blir större. Hon lär sig älska sång och dans.

På fredagseftermiddagarna samlas systrarna och dansar i köket. Hennes enda favorit är Disneyfilmen "Vaianas" sång

bra sätt samt får kärlek och omvårdnad", framför Martin Bengtssons kollega Robert Nyström, som fått rycka ut i rätten när Bengtsson inte kan vara där. Robert Nyström anser att föräldrarnas överklagan ska avslås. Och domstolen går på samma linje.

Melinda Jacobs och Lasse Lundberg tror att de kan andas ut.

Men föräldrarna överklagar.

Två dagar före förhandlingen i kammarrätten får Melinda Jacobs ett samtal från Martin Bengtsson. Han frågar om socialnämnden tänkt ha ett juridiskt ombud på plats under förhandlingen. Det borde de, avslutar Bengtsson samtalet.

Melinda Jacobs försöker skaka av sig oron. Vad menade Martin Bengtsson? Hennes kontaktpersoner inom socialtjänsten lugnar. Det har framkommit nya uppgifter.

I kammarrätten presenteras, enligt uppgift till DN, information om att pappan inte längre arbetar, att arbetsgivaren misstänker missbruk.

Men den 20 september 2018, fyra månader efter förvaltningsrättens dom, gör kammarrätten i Jönköping en ny bedömning.

Det kan inte längre anses föreligga någon påtaglig risk för att flickans hälsa eller utveckling skadas, skriver domstolen.

Lilla hjärtat ska återföras till sina biologiska föräldrar.

● ● ●

Vad har förändrats sedan beslutet i förvaltningsrätten?

För att förstå det måste man förstå hur lagen är skriven. När man säger att lagen styrs av "barnets bästa" är det inte riktigt sant. I stället är utgångspunkten att de biologiska föräldrarna bedömts vara oförmögna att ta hand om sitt barn, att det låg i barnets intresse att flyttas till ett familjehem. Kammarrättens bedömning handlade om huruvida de biologiska föräldrarnas situation hade förbättrats. En stor förbättring innebär att tvångsvården kan upphöra, enligt lagen.

Rätten tar alltså inte någon större hänsyn till barnets situation. Enligt ett prejudikat ska domstolen inte över huvudet taget väga in att barnet riskerar att skadas av själva separationen – det är enbart föräldrarnas lämplighet som ska prövas.

Därför blir föräldrarnas inställning till situationen central. I kammarrätten säger pappan att de vill ta emot allt stöd som bara går om dottern flyttar hem. Kontakten med familjehemmet får gärna bestå, uttrycker mamman. Flytten ska ske långsamt – det kanske kan ta uppemot ett år – lovar pappan. De säger sig ha insikt och ser sin skuld i det som inträffat.

Flickans ombud, advokat Martin Bengtsson, anser i kammarrätten att föräldrarnas förhållanden har förändrats på ett sådant sätt att det inte längre föreligger någon påtaglig risk för hennes utveckling om hon skulle flytta hem till föräldrarna.

Men socialnämnden motsätter sig att vården av flickan ska upphöra. De hänvisar till att hon är en naturlig del i familjehemmet, att den biologiska pappan är labil och hotfull och att föräldrarna inte förstår varför hon omhändertogs från början.

Den biologiska pappan har då inte träffat sin dotter sedan födseln. Han vägrar drogtestar eftersom han inte anser att det behövs.

Den biologiska mamman lider av psykisk ohälsa och har uteblivit från besök hos psykiatri.

Socialnämnden anför att man inte har någon insyn i familjeförhållandena hos de biologiska föräldrarna.

Flickan har aldrig bott med sina biologiska föräldrar. En helt annan familj är den hon känner som sin – en annan mamma, en annan pappa, tre storasystrar.

Och ändå: En enig kammarrätt anser att omhändertagandet ska upphöra. Och lyssnar man på vad lagen säger är det svårt att slå fast att kammarrätten har gjort fel – trots att flickan nu är död.

– Barnets bästa ska alltid gå först. Vissa omständigheter kan vi dock inte väga in i bedömningen, har kammarrättsrådet Linda Svärd sagt till DN tidigare.

– Med facit i hand så är det klart att jag inte känner mig helt bekväm med situationen.

I dag vill ingen som var med och fattade beslutet låta sig intervjuas. I ett mejl skriver kammarrättsråden:

"De förhållanden som var avgörande för domen från september 2018 framgår av domskälen och i övrigt kan vi inte ge några ytterligare kommentarer."

● ● ●

I Vadstena hoppas Melinda och Lasse fortfarande att något ska hända som gör att domen inte vinner laga kraft. De försöker hålla sig lugna. Socialnämnden kallar in en jurist som formulerar en överklagan till Högsta förvaltningsdomstolen.

NYHETER

DN granskar.

”Hon skrek så förtvivlat när vi skulle åka, ibland fick jag bära ut henne i bilen utan ytterkläder”

Melinda Jacobs, fosterhemsmamma

Men det blir inget provningstillstånd. Beslutet står fast.

– Hur kan barnets bästa vara att ryckas upp från all sin trygghet och sin familj? Domstolen såg inte till hennes bästa över huvud taget. Jag förstår inte att det kan vara så här i Sverige, i mina ögon är det barnmisshandel, säger Melinda Jacobs.

Under vintern 2018 och våren 2019 träffar flickan sina biologiska föräldrar allt oftare. Umgänget med den biologiska mamman utökas från 90 minuter var tredje vecka till flera timmar med båda föräldrarna. Det blir dagar. Till slut nätter. Flickan tappar vikt. Hon, som varit torr i flera månader, måste börja med blöja igen, berättar Melinda.

Till slut vägrar hon gå ut.

– Hon skrek så förtvivlat när vi skulle åka, ibland fick jag bära ut henne i bilen utan ytterkläder för att vi skulle komma i väg över huvud taget, säger Melinda Jacobs.

Det görs flera orosanmälningar till socialtjänsten, men inget kan stoppa flytten när det finns en dom, får familjehemmet veta.

Tre veckor innan flickan ska fylla tre år, i början av april 2019, ska Melinda och Lasse lämna henne för gott.

En ögonblicksbild fångad i Lasses mobilkamera från hallen:

Vendla, 5 år, står på knä framför sin lillasyster. De två sömnrufiga, alltid nära. Varje natt så länge de kan minnas har de somnat hand i hand. Ingen av dem vet att de kramas för sista gången.

”Vi ses på treårsdagen”, säger de.

I bilen på väg till staden där de biologiska föräldrarna bor: Melinda och Lasse ska lämna tillbaka barnet de haft vid sin sida sedan hon var sju veckor och sex dagar gammal. Tillbaka till en pappa som barnet i barnstolen bakom dem fick sekretessbelagda personuppgifter för att skyddas från.

– Det var som att man satte på sig en mask, antog nån slags roll, säger Lasse. Som att man skulle vara duktig och utföra sitt ”uppgift”. Nu, så här i efterhand, kan jag inte förstå att vi gick igenom det.

När de säger adjö till flickan viskar Melinda: Det dröjer ett tag innan vi ses.

Veckorna går. När flickans treårsdag närmar sig får familjehemmet i Vadstena veta att de inte längre är välkomna. Föräldrarnas löfte under domstolsförhandlingen – att kontakten med familjehemmet gärna skulle få fortsätta – visar sig vara tomt. Och ingen kan göra något åt det.

Sakta börjar de förstå att de har förlorat flickan de ser som sin dotter.

– Det går inte att sätta ord på det, det är som tortyr. Jag vet att hon finns, men jag får inte träffa henne. Jag får inte hålla henne, inte trösta henne. Ingenting. Inte ens veta hur hon har det, säger Melinda Jacobs.

Rummet med rosa katt-tapeter står fortfarande orört. Röda kritstreck på väggen, favoritnallen Lisa sitter kvar på hyllkanten. Allt är kvar precis som det lämnades i april förra året. Kläder fortfarande i prydliga högar i garderoben. Som om hon när som helst ska springa in genom dörren.

”Det känns som att vi sviker henne om vi tar bort allt”, säger flickans näst äldsta syster Savannah.

Under hela hösten 2019 hör familjehemmet ingenting från vare sig socialtjänsten eller de biologiska föräldrarna. Domen i kammarrätten har raderat all insyn, all kontakt med flickan. Deras oro blir värre kring jul. På juldagen kommer information från en anonym person i familjens närhet: flickan har svårt att fästa blicken och det är kämpigt att få kontakt med henne.

– Jag får information om hennes mående som jag inte kan gå in på, men som gör mig fruktansvärt orolig. Jag ringer till socialtjänsten direkt, säger Melinda Jacobs.

De jourhavande handläggarna, som har med sig polis,

Klänningen hänger kvar på väggen. Som om Lilla hjärtat när som helst skulle vara tillbaka i familjehemmet i Vadstena.

släpps inte in i lägenheten. Dagen efter, på annandagen, får de komma in. Handläggarna gör bedömningen att situationen inte är tillräckligt allvarlig för vare sig ett akut omhändertaganden eller en fortsatt utredning. Exakt vad de såg eller vad som hände i lägenheten är sekretessbelagt.

I januari gör socialtjänsten flera försök att boka in möten med föräldrarna. Oron för flickan finns kvar – men myndigheternas tjänster är frivilliga. De biologiska föräldrarna bokar av de möten som bokas in.

– De försöker allt de kan, men kommer inte längre. Lagen räcker inte till, säger Melinda Jacobs.

Tidig eftermiddag den 30 januari 2020. Melinda Jacobs är i staden där flickan bor i ett annat ärende när socialtjänsten tar kontakt. Hon kallas till ett mötesrum i kommunens lokaler.

Nu händer det, tänker Melinda. Lilla hjärtat kommer tillbaka.

Och hon öppnar dörren till det vita konferensrummet. Alla är där, alla de som arbetat med flickan. Nu händer det, tänker hon igen.

Tills hon förstår på deras ansiktsuttryck att allt är över.

Den biologiska mamman är på sannolika skäl misstänkt för grovt vållande till annans död och brott mot griftefriden. Hon nekar till brott. Enligt DN:s uppgifter har man hittat spår av opiater i flickans kropp.

Samhället beskyddade flickan, samhället såg till att hon fick kärlek och omsorg. Allt ändrades just när hon skulle fylla tre år.

– Det var att utsätta flickan för ett enormt trauma, säger Anders Broberg, professor i klinisk psykologi vid Göteborgs universitet, som har skrivit flera böcker om anknytning.

– Ett barn knyter an till den som tar hand om barnet. Det

är med andra ord i familjehemmet den här flickan har sina föräldrar. Särskilt sett till att hon togs om hand redan som spädbarn, säger han.

Anders Broberg förklarar:

– Som systemet ser ut i dag sätter man barn i ett väntrum i väntan på att föräldrarna ska ordna upp sina liv, och om de gör det ska barnet föras tillbaka. I många fall kan det dröja flera år. Och ingenstans tar man hänsyn till hur barnet skadas av det här.

Att rycka upp ett barn under de premisserna ökar dramatiskt risken för psykisk ohälsa, visar forskningen tydligt.

– Jag skulle vilja se någon som skulle hävda att det är utifrån barnets bästa, säger Kerstin Neander, socionom och forskare vid Örebro universitet.

Hon menar att agerandet snarare kan ses som en avancerad form av barnmisshandel.

Att tas ifrån all sin trygghet handlar om liv och död för ett barn, poängterar hon.

– Det är fruktansvärt att svensk lagstiftning sanktionerar det här.

Precis som kammarrätten i Jönköping motiverar i domen om tvångsvården av flickan, ska det alltså inte vågas in att ett barn kan ta skada av att ryckas upp från hela sin trygghet och hela sitt sammanhang.

Pernilla Leviner, professor i offentlig rätt och föreståndare för Barnrättscentrum vid Stockholms universitet, har bland annat forskat om socialtjänstens ansvar att skydda barn och domstolarnas roll i LVU-ärenden.

– Det råder ingen tvekan om att vår lagstiftning bygger på en stark strävan efter att barn och föräldrar ska återförenas. Lagen utgår från att det bästa för ett barn är att vara med sina föräldrar, säger hon.

Pernilla Leviner har tagit del av domarna som förde flickan tillbaka till de biologiska föräldrarna.

April 2019, familjehemssystrarna säger hejdå för sista gången. Löftet från domstolsförhandlingen om att kontakten med familjehemmet kunde fortsätta var tomt. De fick aldrig ses igen.

Foto: Privat

Socialtjänstens handläggare kallade henne Lilla hjärtat - ett smeknamn som följde henne under uppväxten i familjehemmet.

Foto: Privat

Några saker sticker ut, säger hon. Det offentliga biträdets insats är en av dem.

– Han anger i domen att han anser att föräldrarnas förhållanden förändrats så att det inte längre föreligger en påtaglig risk för hennes hälsa och utveckling att återförenas med dem. Men man undrar vad han vet om det? Det ligger inte i hans uppdrag att uttala sig om, säger Pernilla Leviner.

DN har vid upprepade tillfällen försökt få en intervju med advokat Martin Bengtsson, flickans ombud. På frågor om vilket underlag han hade svarar han: ”inga kommentarer”. I ett sms några veckor senare skriver Martin Bengtsson:

”Lagstiftningen utgår från att barn ska förenas med sina föräldrar så snart det finns förutsättningar för det. Om en sämre situation uppstår ska givetvis socialtjänsten vara uppmärksam på det och vidta åtgärder igen om det behövs.”

Varför ringde Martin Bengtsson upp Melinda Jacobs två dagar före förhandlingen i kammarrätten och uppmanade socialtjänsten att anlita ett eget juridiskt ombud under förhandlingen?

Han vill inte svara på det.

En annan, än mer central del för domslutet, påpekar Pernilla Leviner, är att socialtjänsten inte lyckats visa att det fanns brister i föräldrarnas omsorgsförmåga.

– Det handlar inte om att kammarrätten ska avgöra om de är bra föräldrar eller inte. Hon omhändertogs på grund av bristande omvårdnad, då måste socialnämnden visa att bristerna kvarstår – och om de inte gör det ska barnet återförenas med föräldrarna.

Samtidigt, socialtjänsten förordar att hon ska stanna i familjehemmet – det är de som har utbildning och kunskap om barnet och viss insikt i familjen. Varför lyssnar inte kammarrätten på dem?

– Jo, det kan man säga. Men man måste göra bedömningen under lagarna. Och socialnämnden har inte lyckats visa att det fortfarande är en påtaglig risk.

Professor Pernilla Leviner

Biologiska mamman nekar till brott

● Den biologiska mamman nekar till brott. Hennes advokat är bunden av yppandeförbud gällande den pågående förundersökningen. Om LVU-processen säger han:

– Det var dumt, påstår jag, av kommunens socialtjänst att gesken av att det handlade om en uppväxtplacering. Grunden är att man ska förena föräldrar och barn och det ska man arbeta för.

Enligt mammans advokat avbröts kontakten med familjehemmet efter att de biologiska föräldrarna reagerat på inlägg i sociala medier.

DN har sökt den biologiska pappans advokat, som inte gått att nå.

Socialdirektören i kommunen säger till DN att socialtjänsten enligt rutin genomför en internutredning.

– Kan den visa något vi kunna göra något annorlunda måste vi lära av det, säger hon.

Åklagare Anna Lander, som leder förundersökningen, säger till DN att den biologiska pappan är avskriven från misstankar eftersom han nu är avliden. Mistankarna mot mamman kvarstår. Åklagaren måste väcka åtal eller begära omhändertagning senast den 13 mars.

Av

/Josefin Sköld
/Paul Hansen

Josefin Sköld är undersökande reporter på DN och har bland annat granskat rättssäkerhet kring barn, myndigheten Svenska kraftnät och berättelsen om ”Tyra” som våldtogs efter advokatbyråns firmafest.

Paul Hansen är bildjournalist på DN och är en av världens mest prisade fotografer. Han har bland annat utsetts till Årets fotograf nio gånger.

+ Följ

dn.se/av/
josefin-skold
dn.se/av/
paul-hansen

NYHETER

DN granskar.

– Man kan säga att det skulle bli som ett komplement för att skydda barns trygghet och stabilitet, säger hon.

Ett annat lagtekniskt sätt att ge barnets behov och bästa större fokus är att göra det möjligt för socialnämnden att begära en överflyttning av vårdnaden om barnet tidigare. Som lagstiftningen ser ut i dag bör det göras först efter tre år.

De politiker och debattörer som i stället framhåller att barnkonventionen blivit lag, och att det därför inte ser ett behov av att ändra lagstiftningen, vad säger du till dem?

– Att det är tvärtom. Barnkonventionen som lag synliggör snarare ett behov av att ta starkare ställning för barnens rätt i svensk lagstiftning.

● ● ●

Tingsrätten, 28 februari. Lilla hjärtat har varit död i en månad.

Melinda Jacobs går långsamt mot sal 5. Tingsrätten ska ta ställning till om flickans mamma ska vara fortsatt häktad. Pappan är död, avliden i häktet en dryg vecka tidigare. Det rör sig varken om självmord eller brott, enligt Åklagarmyndigheten. Dödsorsaken har inte offentliggjorts.

Åklagare Torsten Angervåg yrkar att brottsrubriceringen ändras från grovt vållande till annans död till mord.

– Jag är lugn på ytan. Inuti är det kaos. Men jag vill vara här ändå, det är enda sättet att få veta något, säger Melinda Jacobs.

När hon går mot salen är det för Lilla hjärtats skull.

Hon sätter sig på en av de få åhörarplatserna längst bak i rummet.

Den biologiska mamman nekar till brott genom sin försvarare Per Oehme. Tingsrätten ska snart besluta om stängda dörrar, för även förundersökningen är låst av sekretess, igenbommad med yppandeförbud. Liksom socialtjänsten. Föräldrar som inte är föräldrar på pappret har ingen rätt att veta.

– Jag vill att alla ska få veta att hon var så mycket mer än ”den döda treåringen”. Jag vill att hon ska få upprättelse, jag vill att alla ska veta hur fantastisk hon var. Hon får inte glömmas bort, säger Melinda Jacobs.

Mamman häktas på sannolika skäl misstänkt för grovt vållande till annans död.

Häkttingsförhandling i tingsrätten. Melinda Jacobs är där för att söka svar. Överallt annars möts hon av sekretess.

Av alla samhällsaktörer som agerat kring den övergivna flickan som föddes i april 2016 finns det bara en som inte svek: familjehemmet.

Sedan årsskiftet är FN:s barnkonvention en del av svensk lag.

Paragraf tre är särskilt tydlig: ”Barnets bästa ska beaktas vid alla beslut som rör barn”.

Så varför fick Lilla hjärtat inte fylla fyra?

Josefin Sköld
josefin.skold@dn.se

”Jag vill att alla ska få veta att hon var så mycket mer än ’den döda treåringen’.”

Melinda Jacobs, fosterhemsmamma

UNNA DIG EN SKÖN KORTSEMESTER!

Bo på ett hemtrevligt familjeägt hotell vid den lummiga esplanaden i centrala Mariehamn. Bokar du ditt boende eller resepaket via oss får du alltid båtbiljetten på köpet!

**MIDDAGSPAKET
PÅ PARK ALANDIA HOTELL**

Prisexempel **935:–**/person

STORA SKÄRGÅRDSBORDET

Webbpris **255:–**/person
Ordinarie pris 275:–

Irlandskryssning TILL ÅLAND

Ta en paus i vardagen – kryssa med oss till Åland! 16–22 mars blir det extra festligt ombord. Då firar vi Irlands nationaldag, **St Patrick’s Day**, med besked. Festen pågår hela veckan. Det blir irländsk musik och fina specialpriser. Kom gärna i gröna kläder!

Läs mer och boka på webben!

ECKERÖLINJEN
www.eckeroLINJEN.se • Tel. 0175-258 00 • Öppet alla dagar

**BUSS + BÅT T/R
+ UNDERHÅLLNING 80:–**
vid webbokning. Ordinarie pris 110:–

ANSLUTNINGSBUSSAR

Från Cityterminalen till båtagång kl. 10.00
Dagligen kl. 07.30, åter på Cityterminalen kl. 16.45

Från Cityterminalen till båtagång kl. 15.00
Dagligen kl. 12.30, åter på Cityterminalen kl. 21.30
Bussen kör via bl.a. Danderyd och andra orter.

Bussen med start från Cityterminalen kan bokas fram till 4 timmar före båtagång.

Från Hässelby via flera orter
Måndag och onsdag kl. 06.50, åter kl. 16.50.
Lördag kl. 11.50, åter 21.55

Från Jakobsberg via flera orter
Tisdag och lördag kl. 07.10, åter kl. 17.00
Fredag kl. 12.10, åter 22.00

Till båtagång kl. 10.00 ska bussen förhandsbokas senast kl. 20.00 dagen före avresa.

Till båtagång kl. 15.00 ska bussen förhandsbokas senast kl. 09.00 på avresedagen.

Vi har anslutningsbussar från 99 orter bland annat Stockholm, Norrtälje, Uppsala, Västerås, Sandviken, Gävle, Borlänge, Sigtuna och många andra orter. För att hitta din närmaste hållplats se www.eckeroLINJEN.se/busslinjer

